

РЕШЕНИЕ

№ 1972

гр. София, 26.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 13.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4943** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. М., сирийски гражданин, срещу решение № 370/26.03.2013г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което на основание чл.12, ал.2 вр. чл. 75, ал. 1, т.4 вр. с чл.9, ал.1 от ЗУБ му е отказал да предостави хуманитарен статут.

Жалбоподателят счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Основният довод е основан на реабилитацията му. Подробни съображения са наведени и в писмени бележки.

Ответникът по жалбата - Председателят на Д. при МС, чрез юрисконсулт К. моли съда да отхвърли жалбата по подробни съображения в писмена защита. Счита, че решението е законосъобразно. Намира за неотносимо позоваването на реабилитацията, защото не унищожавала престъпността на деянието за минало време. Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна се установява следното:

Административното производство пред ответника е започнало с последваща по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗУБ молба на кандидата за закрила с вх..№ 305 от

08.02.2011г.

С решение № УП-27 от 11.02.2011г. на интервюиращ орган на Д. е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя по посочената му молба. С решение № 3027 от 20.06.2011г. на АССГ по адм.дело № 1706/2011г. по описа на АССГ съдът е отменил посоченото решение, в частта, с която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя М. Х. Ал Х. и е изпратил делото като преписка на интервюиращ орган при Д. за ново произнасяне по искането на за предоставяне на хуманитарен статут при спазване на указанията по приложението на материалния закон, дадени с решението. С решението в тази част са дадени указания.

В останалата част, с която е отказано предоставяне статут на бежанец на жалбоподателя жалбата е отхвърлена като решението е окончателно.

След получаване на решението на АССГ с посочените указания производството е проведено по общия ред като органът е провел интервю с кандидата на 05.02.2013г., на което същият е разказал за разстрелването на брат му и синът му от редовната армия, че майка му е ранена от престрелки и се бори за живота си, къщата им в халеб е срината, а част от децата му се намират в [населено място] до турската граница, братята му са избягали в Л., Й. и Л..

Към преписката са приложени справка на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при Д. относно ситуацията в Сирийската Арабска Република и конкретно в провинция Х.. Съгласно същите в С. е налице постоянна тенденция към нарастваща дестабилизация, влошаване на обстановката по сигурността и ескалация на насилието, сочи се много голям брой – 60 000 загинали от началото на конфликта. По отношение на [населено място] същият е арена на ожесточени сражения от 2012г., отбелязват се няколко големи инцидента, свързани с убийства и наранявания. В една от справките е посочено, че ситуацията в С. показва срыв на положението на сигурността, дължащ се на ескалация на репресиите, милитаризацията, дезертирането от армията, организирането на въоръжена опозиция, бомбардировките и кланетата. Комбинациите от всички тези елементи показва, че положението със сигурността е достигнало прага на всеобхватното насилие и вътрешен въоръжен конфликт.

Вземайки предвид тези справки за ситуацията в С. АО е приел, че за жалбоподателя са налице обстоятелствата по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. След анализ на изложеното в интервюто и информацията за степента на насилието в С. е направено заключение, че завръщането в С. представлява опасност и е неподходящо за чужденеца от гледна точка на физическата му безопасност.

Същевременно АО е отчел представената от Министерство на правосъдието справка за съдимост рег.№ 474 от 01.02.2013г. на Министерство на правосъдието, че лицето е осъждано по дело НОХД 676/1997/1997г. с присъда в сила от 15.08.2002г., на основание чл.195, ал.1, т.4, пр.1 и 2, т.5 във вр. чл.194, ал.1, чл.54 от НК, а наказанието е лишаване от свобода за срок от 1 година и 6 месеца при общ режим. АО е аргументирал, че по смисъла на чл.93, т.7 от ДР на НК кражбата е тежко престъпление. Поради това е приел, че независимо, че за молителя са налице предпоставките за хуманитарен статут, на основание чл.12, ал.2 от ЗУБ не следва да му се предостави такъв.

Решението е връчено на 19.04.2013г. Настоящата жалба е подадена чрез административния орган по пощата на 07.05.2013г.

В хода на съдебното производство е представена справка за съдимост рег.№ 5070 от

13.09.2013г., изготвена да важи по настоящото дело, в която за лицето А. А. М. след посочване на осъждането по дело № НОХД 676/1997г./1997г. на основание чл.195, ал.1, т.4, пр.1 и 2, т.5, вр. чл.194, ал.1, чл.54 НК, наказание лишаване от свобода за срок 1 г. и 6 месеца при общ режим е отбелязано „реабилитиран чл.86, ал.1, т.2 НК”. Съгласно посочената разпоредба на НК реабилитацията настъпва по право, когато лицето е осъдено на лишаване от свобода до три години или на пробация, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намаленото с работа или помилване наказание не е извършено друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание. Съгласно чл.85 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното, като това не се прилага за по отношение на осъдените за престъпления против мира и човечеството.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на административния акт. Поради това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ – „Председател на Д.”. Макар, че делото е изпратено като преписка на интервюиращ орган от съда, предвид удължения срок по произнасянето, провеждането на общо производство според настоящият състав е законосъобразно решение на АО.. Спазена е предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ. Съобразени са указанията на съда от предходното разглеждане на делото за вземане предвид актуалната обстановка в С., при което АО мотивирано е счел, че за жалбоподателя са налице обстоятелствата по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Преминавайки към съобразяване на останалите условия за предоставяне на хуманитарен статут конкретно за жалбоподателя, органът е установил наличието на отрицателна предпоставка по чл.12, ал.2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, а именно извършването на тежко престъпление от общ характер.

Тъй като обаче по делото се установяват данни за реабилитация на жалбоподателя за престъплението, взето предвид от АО при обжалвания отказ, неправилно е приложението на чл.12, ал.2 от ЗУБ за същото, без да е изяснен въпросът за реабилитацията. Разпоредбата предвижда, че хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление от общ характер. Същевременно съгласно чл.85 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане.

Съдът намира доводите на жалбоподателя, изложени в жалбата, за нарушение на материалния закон от АО предвид последвалата реабилитация за основателни. Действително последицата от настъпила реабилитация е заличаването на осъждането и последиците му. Не е налице основание за позоваване на заличено поради реабилитация осъждане. Заличаване на последиците от осъждането означава и че ако данните за извършено престъпление се базират на осъждането, то при реабилитация те не би следвало да се вземат предвид. В случая АО се позовава именно на

осъждането като наличие на сериозни данни за извършено престъпление. Реабилитирането на това осъждане, включва и липсата на основание да се извършва изобщо позоваване на същото, респективно на престъплението за което е. Като не е отчел реабилитацията АО неправилно е приложил чл.12, ал.2 от ЗУБ в конкретния случай.

Съдът не приема тезата на ответника, че макар и да заличава осъждането и да отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват с осъждането, реабилитацията не унищожавя престъпността на деянието за минало време, защото противоречи на съдържанието и целите на института на реабилитацията, както и на целта на ЗУБ. Че едно лице е извършило престъпление се признава с вляза в сила присъда. След като влязлата в сила присъда, осъждането като последица се заличава за в бъдеще при реабилитацията, това означава да се счита за в бъдеще, че реабилитираното лице лицето не е извършвало престъпление. Едно лице, което в миналото си е извършило престъпление, за което е понесло съответното правосъдие и по правилата на наказателното право е реабилитирано за него, не би могло във връзка със същото да бъде лишено завинаги от възможността да получи хуманитарен статут, само на това основание. Една от законните последици при извършване на престъпление е прилагане на чл.12, ал.2 от ЗУБ, като не е необходимо да е налице осъждане, а е достатъчно да има сериозни основания да се предполага, че чужденецът е извършил тежко престъпление. Когато обаче извършването на тежкото престъпление е установено с влязла в сила присъда и настъпи реабилитация за осъждането с нея, то след реабилитацията последицата на осъждането отпада и следва да се приема, че лицето не е извършвало тежкото престъпление, освен ако не е предвидено изключение от правилото. Не се установява нито ЗУБ (чл.12, ал.2), нито Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (чл.17) да изключва правилото за реабилитация, поради което при настъпване на същата последиците заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, което включва и изводът, че лицето се счита, че не е извършило престъплението.

По изложените съображения настоящият съд намира, че обжалваното решение № 370/26.03.2013г. на Председателя на Д. е незаконосъобразно и по жалбата на А. А. М. следва да се отмени. В хипотеза на чл.173, ал.2 от АПК съдът изпраща преписката по молбата за хуманитарен статут на А. А. М. на председателя на Д. за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, в случая за неприложимост на чл.12, ал.2 от ЗУБ във връзка с реабилитираното престъпление по присъда по дело № НОХД 676/1997/1997г. При новото разглеждане на молбата, за безспорно установяване на настъпване на реабилитацията за това престъпление следва да се изиска служебно справка за съдимост с отбелязване на датата на реабилитацията съгласно чл.34, ал.3 от Наредба № 8 от 26.02.2008г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2 предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. А. М., сирийски гражданин, решение № 370/26.03.2013г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което на основание чл.12, ал.2 вр. чл. 75, ал. 1, т.4 вр. с чл.9, ал.1 от ЗУБ му е отказал да предостави хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Д. за ново произнасяне по молбата на А. А. М. за предоставяне на хуманитарен статут при спазване на указанията по приложението на материалния закон, дадени с решението.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)